

vaad, der ere forbudte ved Lov af 9de Marts 1872. Fiskerne have her ment, at disse Drivvaad eller Bundslabevaad, som de kaldes, i Virkeligheden ikke gjøre den Skade, som Modstanderne have antaget. De ere ikke belagte med saa stor Vægt, at de gaa til Bunds og tage Fiskeyngelen, Stogn, Tang og de lavere Fiskearter, som tjene Fiskene til Føde, med sig, men de bevære i det Højeste kun Tangen, hvortil kommer, at Fiskerne tillige forsikre, at de smaa Fisk, som fanges i Vaaddene, strax kastes i Havet igjen, og naar det er bevist, at de større Fisk kunne leve i Kvaerne i c. 14 Dage, saa behøver man ikke at frygte for, at de smaa Fisk, der strax komme i Havet igjen, ikke kunne leve. En vigtig Grund fra Fiskernes Side er det ogsaa, at de sige til Modstanderne: kom med ud og se, hvad der er i Vaaddene, naar vi drage dem op af Vandet, men at man fra Modstandernes Side ikke har gjort det. Det, der har den væsentligste Betydning for dette Drivvaad, er jo, at det sparer en særdeles stor Arbeidskraft for Fiskerne, idet Vaadene her drage Vaaddene, hvorimod man ved de andre skal bruge Haandkraft. Hvis Lovforslaget skulde gennemføres, som det foreligger, maatte i det Mindste Fiskerne ønske, at man ikke strax forbød disse kostbare Vaad, thi det maa nemlig erindres, at de have været meget kostbare for Fiskerne at anskaffe, og at Regjeringen da i det mindste maatte give disse saa megen Tid, at de kunne opløse deres Fiskevaad, inden Loven skulde træde i Kraft. Naar Fiskerne have bedet Modstanderne selv komme ud med og se Vaaddene og da tillige anføre, at mange Angribere ved at undersøge Sagen selv ere blevne til Forsvarere for disse Vaad, da vil man nok lægge nogen Vægt paa denne Sag. Forøvrigt indrømme Forskjellige selv, at det er meget umuligt, at det for enkelte Fjordes Bedkommende vilde være ønskeligt, om de bleve lukkede for disse Vaad, og de indrømme ogsaa, at det er muligt, at der kunde ske nogle Vædringer med Hensyn til Massernes Størrelse, men de hævde temmeligt bestemt, at efterat Vaaddene have været brugte i 5 Aar, er Fiskemængden tiltagen baade i Kvalitet og Kvantitet, medens de derimod mene, at der er andre ældre Fiskeredstaber, som Malestang og Malekam, der gjøre meget mere Skade. De kalde ligefrem Brugen af disse Redstaber for Dyrplageri; ved Malestangen ligesom gennemføres og gennemhales Havbunden, saaledes at ikke blot Ynglen og Kogien af lavere Dyrearter ødelægges, men Tangen overhugges og løsrides, og endelig er det Produkt, man opnaar ved dette Redskab, kun en simpel Handelsvare. Dernæst vil Ynglen af de mindre Fisk lide saa meget derved, at selv de Smaaafisk, som Fiskerne ikke opfange, som Invalider slæbe sig omkring paa Havbunden. Dette er bevist ved, at i Vaaddene om Foraaret ses der flere Lispund af saadanne Aal, der have slæbt sig omkring med Indvoldene ude af Livet. Det kan godt være,

saaledes som den foregaaende erede Læser omtalte, at Aal i Almindelighed ere seiglivede og taale Meget, men det kan dog vist ikke erkjendes, at dette er heldigt; selv hen paa Sommeren har det vist sig, at der i Vaaddene findes flere Lispund saadanne Invalider. Det erkjendes af Fiskerne, at, naar man i Vaadene fanger Fiskeyngel og har brugt den til Svinesøde eller til Gjødning, burde der sættes meget strengt Forbud mod sliq Misbrug. — Svad angaar de Afstandsbestemmelser, der ere anførte i Lovforslaget, da vil det nok være muligt paa et fremrykket Standpunkt at ændre disse noget. — § 7, andet Stykke, der er sat til og ikke findes i Lovforslaget fra sidste ordinære Samling, er jo kun en Følge af § 48. Svad § 10 angaar om Hummerfiskeriet, har jo Ministeriet strøget den Indskrænkning i Maanederne Juni og Juli, der findes i den tilsvarende § 10 i Lovforslaget, som kom fra Landstinget; men derimod har Ministeriet i § 34 med Hensyn til Limfjorden en Indskrænkning angaaende dette Fiskeri, idet det er forbudt fra 15de Juni til 15de Juli. Det vil dog muligvis være heldigere at ændre denne Bestemmelse, ved at sætte Juli Maaned, og skulde der sættes længere Tid, da muligvis endog at gaa ind i August Maaned; thi det er nemlig de lyse Nætter og det stille Veir med roligt Vand, der gjør dette Fiskeri saa produktivt. Det har vist sig, at dette Fiskeri netop nu har faaet Betydning ikke blot i den vestlige Del, men ogsaa i den østlige Del af Limfjorden. Dertil kommer endnu, at Juni Maaned er den bedste Afætningstid for Hummer. Svad angaar § 26 om Pulsvaad, da ville Deputatøner fra næsten alle betydelige Fiskepladser ved Limfjorden udtale sig mod denne Paragraf. Dette Vaad har været brugt her i 10 Aar, og dog paaftaas paa det Bestemteste, at Fiskemængden er tiltagen, og der anføres, at disse Vaad ingenlunde ere saa tunge, at de kunne gjøre Skade paa Fiskeynglen. Derimod erkjende Fiskerne med Hensyn til § 27, der angaar laafede Bænde, ved de Udtalelser, der ere fremkomne under de forskjellige Møder, der ere afholdte, at det vil være gavnligt at lukke de inderste Bige, navnlig hvor store Aaer udmunde, og hvor Søgræs og Havplanter ere i betydelig Mængde, men derimod at holde de større Fjorde aabne for Vaad. Endelig vil det være heldigt at gjøre en Vædring med Hensyn til Steneffjord. Svad angaar § 27, der omtaler Malevaad, da ville Fiskerne her bestemt sætte sig derimod. Det er mærkeligt nok, at den høitærede Minister ikke her har foretaget en Indskrænkning; Paragrafen er jo en ordlydende Afskrift af Lovforslaget fra Landstinget fra sidste ordinære Samling, og det er saa meget mere mærkeligt, som jo den høitærede Minister i det Sele taget har holdt sig til Kommissionens Betænkning i denne Sag, og netop Kommissionen her har været meget uenig. Den har ellers angaaende de andre Paragrafer